

nisters Udtalelse, men i alt Fald har jeg ikke hørt det. Det blev af den ærede Ordfører meget ufølgelig udviklet, hvorledes det maatte anses for at være til Gavn for Lodsjerne, om de Forseelser, som Skkelodser begik imod deres Rettigheder, kunde blive Gjenstand for offentlig Paatale. Dette, tror jeg, vilde være et Skridt, som vilde være til Gavn for Lodsjerne. Jeg er ikke ganske enig med den ærede Ordfører i den Maade, hvorpaa han betragter Lodsforordningen af 27de Marts 1831. Det er ganske vist, at det ikke i nogen af Paragraferne direkte fremhæves eller anføres, at Forseelser mod Lodsjernes Eneret skulle være Gjenstand for offentlig Paatale; men der staar heller ikke det Modsatte. Der staar i en af de sidste Paragrafer, nemlig § 41, at Trætter eller Stridigheder, som opkomme mellem Skipperen og Lodsjen, skulle behandles gjæsteretsvis, og at der ved Indankning for høiere Domstole kan for Lodsjerne ventes fri Proces; men der staar ikke i nogen af Paragraferne, at Forseelser mod Lodsjernes Eneret ikke ere Gjenstand for offentlig Paatale. Nu veed jeg vel, at Spørgsmaalet er undersøgt af dygtige Jurister og anset for tvivlsomt; men jeg veed ogsaa, at man aldrig fra Lodsjeriets Side har betragtet det anderledes, end at det skulde være et privatretligt Søgmaal. Da der altsaa heri er noget Uklart, antager jeg ikke, at der er nogenfomhelst Indring i Veien for, at der fra Regjeringens Side kunde forelægges et Lovforslag, som gik ud paa at fortolke dette Spørgsmaal nærmere, saaledes at det bliver Gjenstand for offentlig Paatale. Naar jeg tillod mig at sige, at jeg ikke har følt mig ganske tilfredsstillet ved den Maade, hvorpaa den ærede Minister havde besvaret Spørgsmaalet om Lodsjeriet, saa var det, fordi jeg mener, at man ikke skal være altfor omstændet ligeoverfor de Personer, som paa en meget paafaldende Maade gjøre Indgreb i danske Mænds engang erhvervede Rettigheder. Jeg tror ikke, at man skal lufte Dinene for, at der inde i danske Farvande, som Drogden upaatvivlelig er, særdes fremmede Lodsjer, der gjøre Indgreb i de danske Lodsjers Rettigheder. Efter, hvad der er sagt mig, har det endog saa været Tilfældet, at danske Fartøjer have landstet svenske Lodsjer fra fremmede Skibe i Drogden eller andre danske Farvande. Men en anden Ting er endnu mere paafaldende, og det er, at vi ved at se gennem Fingre med Ting som disse og ved ikke bestemt at gribe ind derimod komme til at begunstige Fremmede overfor vore egne Undersaatter; thi vil nogen dansk Mand forsøge at gjøre Indgreb i de svenske Lodsjers Eneret, vil det ganske sikkert blive paatalt, og han blive straffet, og efter, hvad der er mig bekendt, har det ogsaa været Tilfældet, at danske Personer, der have deltaget i denne Krafst mod vore Lodsjer, ere blevne straffede, hvorimod Fremmede ere gaaede Ram forbi. Vi have set, hvorledes en lille Kanonbaads Besøg nede i Drog-

den har feiet de Fremmede bort; men saasnart Kanonbaaden gik bort, kom de igjen. Jeg havde ventet, at den ærede Minister vilde have sagt, at der fra Marinens Side vilde blive gjort, hvad der staar i dens Magt, for i det Mindste paa vort eget Territorium, hvor vi have Eiendomsret, at holde sliige Personer borte, som gjøre Indgreb i danske Undersaatters Ret. Jeg skal kun tilføje, at da vi ikke fra den ærede Ministers Side have hørt Noget om, at han vil forelægge et Lovforslag i den af den ærede Ordfører og mig paapegede Retning, skal jeg for mit Bedkommende være villig til i det Mindste at gaa med til at indbringe ved privat Initiativ et Lovforslag af denne Bessaffenhed. — Blandt de stillede Vædringsforslag findes der egentlig ikke noget, med Hensyn til hvilket jeg hører til Mindretallet, eller som jeg er alene om at fremsætte; derimod er der nogle enkelte Forslag, hvori jeg ikke har kunnet følge flere andre Medlemmer af Udvalget. Der er deriblandt kun et Par enkelte, hvorom jeg skal tillade mig en kort Udtalelse. Der er for det Første det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) under Nr. 77, og som gaar ud paa at negte den til Nybygninger paa Orlogsværftet begjærte Sum. Heller ikke skal jeg komme ind paa Spørgsmaalet om, hvilken Slags Nybygninger det vilde være rigtig at begynde paa, thi dette Spørgsmaal foreligger jo egentlig ikke, da det er bebudet af den ærede Ordfører, at det vil blive opfat til 3die Behandling. Denne 3die Behandling, hvortil denne Gang saa overordentlig Meget bliver opfat, og til hvilken der allerede i Betænkningen bebudes en, som det synes, meget livlig Debat, naar den engang kommer til at begynde, vil da vel ogsaa kunne magte dette som saa mange andre store Spørgsmaal. Jeg veed ikke, hvor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har dette fra, at de 162,000 Rd. ere begjærte alene for at holde Orlogsværftet i Drift. Det er hverken sagt fra Regjeringens eller fra Udvalgets Side, men naar det ærede Medlem kun læser den Sætning, som han kan foreløbig have Brug for, og lader den anden staa, er det jo ganske vist ikke vanskeligt for ham derpaa at bygge et Raisonnement, som han kan bruge. Ikke engang Flertallet, som foreslaar en mindre Medsættelse paa denne Konto, har talt om, at denne Bevilling alene skulde have Hensyn til at holde Orlogsværftet i Drift. — Der er et andet Vædringsforslag, som det ærede Medlem har stillet til § 25; det findes under Nr. 105 og gaar ud paa at negte en Sum, som Marineministeren har begjært til en Kanon. Marineministeren har fremsat flere Begjæringer under § 25, men i Sammenligning med, hvad Krigsministeren har opstillet, udgjøre de kun et meget ringe Beløb. Blandt disse Beløb er der to, og paa 90,000 Rd. til et Skib i Fyr- og Bagervæsenets Tjeneste og et andet Beløb — jeg huffer